

בכר מנחם

גיליון מס. 257

ערב ראש השנה התשל"ט ספטמבר 2018

כפר מנחם

ראש השנה חל אוֹפְטִימִי המכוון לעתיד

חטי ישראל ברובק הם חטי זיכרון, פרט, משפחה וקהילה נקראים להזכיר ולשחזר
 הזיכרה טקסית איננה היסטוריה משמעותית שקרה בעברנו.
 הפרט היהודי נקרא לשאול את עצמו ולחנך את בנו לשאול: מאין באתי? מה אכילה
 הביולוגיה שלי?

צילם: איתן קלנר

הפסח, בסוכות ובסוכות אנו שואלים: אתי
 ואיפה נולדתי: במצרים כעבד ויזאתי
 משחרר. הייתי במצרים הר סיני נצדתי במצרים
 לקראת הארץ המובטחת התנחלתי ועיבדתי
 אצמתי..

אבל לראש השנה ויום כיפור אין היסטוריה
 אין זיכרון. אין עבד, אין סיפור, אין צדמה
 לבן, לא הצמח, לא הלידה ולא הלהות
 קובעים את תוכנם. לא מה קרה בעבד, אלא
 מה אפשר שיקרה. הפנים והלב מכוונים
 לאימה הצמח - עתיד. שני מועדים אלה
 שואלים: מה כיוון חייכי כיצד בחרת לחיות?
 מה שני ביתך ומשפחתך? האם אתה רוצה
 ליצור מציאות אחרת. טובה צודקת יותר?
 זה תלוי בקבלה. בשאיפתך לשינוי!
 פניך אל העתיד. לפי זה ראש השנה ויום כיפור הם חטים אנושיים ואופטימיים
 ופניהם אל האדם ותמונת עתידו.

שנה טובה שנת בריאות וזיכרה

הפרכות לעולמים לכתרה א'

מיכאל פשוט	עלי לוינהיים	אורי כהן
מיקה פואמי	דוד זלינר	אורי מופט
נועם נחמי	דנה רבי	אוריאל דוד הפאל
נועם סולומון	דניאל ארסוב	איה לוינהיים
נועם פימנאל	הילי אורן	איל פריזמן
נעמי שני	ציו כץ	איל קובניץ
נתנאלה אלמן	יהונתן תל אור	איתי סולר
עמית יפואמי	יובל יפרח	איתי שיל
פועי ספאלו	יובל קנטור	אלון בן אריה
רותם מי פץ	יעל אבוצרם	אלון יבלונקה
שי חומסקי	כיל ברודיא	אלונה לפידות
תומי שטיין	לילי יפואמי	אסף שוקרון
תומי בהר	מיכאל אבן זרה	אריאל שבאי
		טיא פולק

לימודים נעשים ומעניינים והכפרות מהנה עם חברים חדשים.
עלו והצליחו.

*****

אתלמידים/ות ולא מחנכים/ות החוזרים/ות לשנים ולבתי הספר
שנת לימודים פוריה מהנה מעניינת ומצלחת

*****

לא עלינו המלאכה לגמור ואין אנו בני חורין להיבטל ממנה (פרקי אבות פרק ב משנה ט"ז).

שלום לכל בית כפר מנחם,

בימים אלה מסתיימת לה כהונת ועד האגודה הנוכחי ואנו עומדים בפני בחירת ועד חדש שינהל ויוביל את כפר מנחם בשנים הקרובות. זהו זמן מצויין להסתכל לאחור ולסכם את שלוש וחצי השנים האחרונות.

אתחיל בהבעת תודה לכל מי שמתנדב ותורם בישוב ממרצו וזמנו לקידום הנעשה בישוב ככלל וכיוון שאנו עוסקים בסיכום פעילות הוועד אז גם אביע בשם כולם את תודותי לוועד בפרט: **אביב כהנא, אבנת רומבלסקי, אסף אוזן, חיים איובי, טלי מגידש, יגאל ברק, עמרי ברזילי, שלומי גרבר ושלומי שקד.** על השקעה רבה, בהתנדבות מלאה, מזמנם ומרצם תוך רצון ועשייה לקידום הישוב, פרגון הדדי ויכולת לגשר על כל מכשול ומחלוקת. אוסיף כמובן תודות **לאפרת וזאב** האמונים על ביצוע החלטות הוועד ועל השירות לציבור.

במהלך הכהונה פעלנו לאור מספר מטרות: ניהול מיטבי של השינוי הדמוגרפי בחינוך, המשך בניית הקהילה דרך השקעה משמעותית בתרבות, גישה עניינית לפתרון בעיות: תוצאות ולא דיוני סרק, יצירת אווירה סבלנית ומכילה למגוון הדעות בישוב, המאפשרת קידום הישוב ולא עיסוק אינסופי במחלוקות, תוך מעורבות כמה שיותר נרחבת של אנשים בעשייה.

הוועד הבא יידרש, מעבר לניהול היומיומי, להמשך המאבקים הסביבתיים/בטיחותיים/משפיעי איכות חיים (כביש 383, "דלילה", "דליה", רעיונות שונים לגבי השטח בין כפר הריף לרבידים: עיר חרדית? בית סוהר? וכד'), המשך שיפור פני הישוב, תשתיות, השלמת מעטפת הביטחון, ועוד. הוועד הנוכחי, ברובו המכריע, אינו ממשיך ואינו מתמודד על כהונה נוספת. המועמדים לוועד הבא, לפחות ממה שאני יודע נכון לרגע זה, אינם רבים. אין מספיק אנשים המוכנים לקחת צעד קדימה ולתרום מזמנם למען הקהילה והכלל. אני מקווה, שבסופו של דבר יתגייסו מספיק אנשים בכדי לקיים ועד חזק ורחב, שיוביל את הישוב. כפי שכתבתי בעבר, הדברים בישוב אינם נעשים מעצמם ואם לא נתגייס, כך זה גם יראה.

עשיית הועד:

- חינוך:** עבודה משותפת עם פורום החינוך, זאב ומנהלות החינוך: ניהול המעבר הדמוגרפי מחינוך הגיל הרך לחינוך החברתי, תוך סגירת גנים ופתיחת מסגרות לחינוך החברתי והסבת מבנים. כחלק מהשינוי, בנינו ביחד עם רעות את הרצף בחינוך החברתי כך, שנוסף ח-ץ לכיתות ד-ו שמגשר בין גבע למועדון הצעיר. הרישום למסגרות אלה מעיד על ההצלחה ועל אמון ההורים במערכת וההבנה בצורך במסגרת חברתית רב שנתית לילדים, שזהו חלק מהיתרונות בישוב כמו שלנו. החלפנו מנהלות מערכות החינוך ושינוי במבנה הניהול כך שעברנו למנהלת מערכת אחת של כל מערכת החינוך. (מיכל החליפה את עדה ולאחר מכן גם את רעות) - תמיכה בניהול הכלכלי, המאוד לא פשוט של המערכת. שנה אחרי שנה אנחנו ניצבים בפני הורים שרושמים את הילדים למסגרות השונות ומבטלים ברגע האחרון (בעיקר בפצפון ובגבע), דבר המשפיע על התכנון הכלכלי: גייסנו צוות, תכננו תקציב ואז עומדים בפני אפשרות של גירעון. אפשר להגדיל את הבלתי צפוי, אבל המשמעות היא הגדלת שכר הלימוד לכולנו, מה שהעדפנו לבצע כמה שפחות. בסופו של דבר סיימנו את השנים האחרונות עם גירעון קטן בחינוך.
- תרבות:** התרבות היא דגל שהרמנו, מתוך הבנה שהיא דבר מהותי באופי הישוב ובבניית קהילה. טלי הייתה רכזת התרבות עד שהגדרנו את תפקיד רכז התרבות (בתהליך ארוך תוך בדיקה השוואתית לנעשה בישובים אחרים) ותקצבנו תפקיד זה עם שכר חודשי. **אלעד** מוביל תחום זה כרכז התרבות וכל יד מסייעת, או רעיון לאירוע תרבות, מבורך! בהובלת אלעד וכחלק מהתרבות החלטנו לקחת את הפאב הישן של הקיבוץ, אותו משכיר הקיבוץ לאגודה תמורת שקל בשנה, ולהפוך אותו למועדון קהילתי, בו יערכו אירועי תרבות, אירועים לקהילה וגם מקום אותו יכולים תושבי כפר מנחם לשכור לטובת אירועים, תמורת דמי שימוש לתחזוקה. הפאב מופעל בהתנדבות ערב בשבוע ואם תהיה יוזמה לפתוח בו פינת קפה בשישי, הרי שהדבר מבורך.
- גינון ואיכות הסביבה:** המשך טיפוח הנוי בישוב, ביצוע פרויקטים לשיפור הנוף, כמו פרויקט צל ועץ, בו ניטעו עצים נוספים ברחבי הישוב ומחלפים עצים שלא התפתחו 10 שנים בהרחבה, תמיכה

בפרוייקט שדרת עצי הזית בכניסה, שיקום ערוגות ושתילה עונתית ועוד. ברור שיש עבודה רבה ואינסופית בנושא הנוי, אבל ככלל, הישוב נראה מטופח ותודה רבה לצוות הגינון העוסק במלאכה! המקומות בהם מתבצעת עבודה רבה ועדיין נראים רע מאוד הן פינות המיחזור וזה הכל בידיים שלנו ונראה כך בגללנו. קצת יותר תשומת לב וכבוד לסביבה שלנו ולשכנים יהפכו מקומות אלה להיות יפים יותר ונראים טוב יותר.

4. **קהילה ושרותים:** הובלת המאבק ב"דלילה" (שלא הסתיים), סיוע למאבק על כביש 383, הסדרת המחלוקת על כספי הפיתוח שייצגה פשרה סבירה והוגנת, איפשרה השלמת הסכם הגישור ואיפשרה פיתוח תשתיות, פתיחת פאבליק אוסישקין כמקום מפגש קהילתי/חברתי, הרחבת שעות פתיחת הדואר והתאמתן לאוכלוסיית העובדים בחוץ ועוד. הוועד נדרש גם לסוגיית 11 משפחות, שבשל מחלוקות עבר שילמו מיסי ישוב חלקיים. בתהליך הדברות ארוך, בו עסק בעיקר זאב, ופסק דין חד משמעי של בג"צ בנושא (שהוגש בישוב אחר), 8 משפחות שילמו את חובן בצורה מלאה וחזרו לשלם תשלום מלא. אני מקווה שכך ינהגו גם שלוש המשפחות הנותרות.
5. **תשתיות:** הסדרת פינות מיחזור, הצללות בגני המשחקים, החלפת תאורה לתאורת לד, שתחסוך לא מעט כסף לאחר החזר ההשקעה, בירזיות במקומות ציבוריים, סיום תכנון דרך סובבת צפית (הדרך המקשרת) והכנתה למכרז (התקבלו משובים מהציבור והתכנית חזרה לשולחן השרטוטים לעבודה נוספת), וזה המקום לומר תודות רבות לאלון גולדנברג ואמיר פרן על ההובלה והתמיכה של רבים מהפרוייקטים.
6. **ביטחון:** הקמת ועדת ביטחון ומתן קדימות לנושא כולל התקנת שערים בישוב, הסדרת תפקיד רכז הביטחון ותגמול בהתאם ועוד.
7. **בטיחות:** טיפול במפגעים שונים, סגירת גבעת הילדים בשעות הלחץ לתנועה, התקנת תחנת איסוף נוספת ל"אלה" בהרחבה, השתתפות בתכנון הכיכר שבין בית העלמין ל"אלה" ועוד.

במכתב הראשון שהוציא הוועד כתבתי כי באנו לשרת הציבור. במבט לאחור על שנות העשייה, ולמרות שהנחתום מעיד על עיסתו במקרה זה, אני מאמין כי ביצענו זאת בצורה טובה וקידמנו את הישוב. הן ברמה התשתיתית והן ברמה הקהילתית וזו דוגמא לכל מי ששוקל להתמודד לוועד עד כמה ההשפעה היא רבה.

בנימה אישית, אני מסיים 6 שנות עשייה כחבר בוועד מתוכן 3.5 כיו"ר בסיפוק רב. אאחל הצלחה לכל מי שמתמודד לוועד הבא.

שנה טובה ומתוקה לכל עם ישראל ולנו,

בכבוד רב ובהצלחה,
דרור אבודרם, יו"ר הוועד

*****
לשנת 1999 אבולפט ואחרי 3811א היוצא הפנה הפנה תוצה - 1א0 הפכה אל פטיאזתכס.
*****

עוגות תפוחים

תבנית 26

לחמם את התנור לחום בינוני נמוך כ- 160 מעלות (לפי איך שאתם מכירים את התנור שלכם)

1 ק"ג תפוחים (כ-6 תפוחים)

לחתוך לפרוסות דקות או לרסק בפומפייה גסה (אפשר במעבד מזון)

כ- שתי כפות פירורי לחם או קמח מצה

לפזר בתחתית התבנית, ולהניח את התפוחים

200 גרם חמאה או כוס שמן

אם משתמשים בחמאה להמיס במיקרו או על אש נמוכה

1 כוס סוכר חום

להוסיף לשומן המומס או לשמן ולערבב

2 ביצים

להוסיף ולבחוש

1 כוס קמח (אפשר לערבב קמח רגיל וקמח מלא)

1 כפית שטוחה אבקת אפיה

1 כפית קינמון (למי שאוהב)

לערבב להוסיף לעיסה ולצקת על התפוחים

1 כוס אגוזים קצוצים גס להוסיף לעיסה או לפזר על העוגה לפני האפייה

לאפות כ- 35 – 40 דקות עד שקיסם הננעץ בעוגה יוצא נקי

הערה מתאים להגיש את העוגה חמה בתוספת גלידה

הערה נוספת

אל תנסו לאפות את "עוגת דבש עשירה", שבעמוד 113 בספר שלי "עוגות לכל עת", יש טעות במתכון.

אפתה והמליצה: נירה שויאר

מערכת החינוך כפר מנחם

הגיל הרך:

מספר הילדים בגיל הרך הצטמצם ואנו קולטים גם ילדים מבחוץ. במערכת 6 בתי ילדים וגנים: בית התינוקות ייפתח רק בדצמבר בניצוחן של רוזאן ושלומית, המסייעות בשלב זה בקליטת הקטנטנים במסגרות החדשות. פטל - פעוטון לגילאי שנה שנתיים, המובילה חן כהן. תות - גנון לגילאי שנה וחצי - שלוש, המובילה רחלי גוטריימן. תאנה - גן טרום טרום חובה של משרד החינוך, הגנת גל ציון. דקל - גן טרום חובה, הגנת עדנה קפלן. זית - גן חובה, הגנת אסתי אלברט. אני ממשיכה לנהל באופן ישיר את הגיל הרך.

החינוך החברתי:

עם עזיבתה של רעות רוקח, שהקימה את התשתית לחינוך החברתי, השתנה המבנה הארגוני של המערכת. תפקיד מנהלת החינוך החברתי חולק לבין 3 רכזים לפי שכבות הגיל, אותם אני מנהלת בניהול על. כנרת אמויאל - א' - ג'. סאני זלינגר - ד' - ו'. דן שזר - ז' - י"ב.

אני מאחלת לכל קהילת כפר מנחם שנה טובה ומבורכת, שתהיה זו שנת עשייה משמעותית, שיתוף פעולה והדדיות, שגשוג, שפע ושלוש. אני מאחלת הצלחה גדולה לכלל צוותי החינוך למן מחנכי הקטנטנים ועד למחנכי הבוגרים, שתהיה שנה נהדרת עם כלל הילדים והנערים.

דיווחה מיכל מנור עציוני

פתיחת שנת הלימודים במערכת החינוך בשנה

סיימנו יום ראשון במערכת החינוך הרחבה שלנו. בגיל הרך, פתחנו היום 5 מסגרות- מהפעוטון ועד לגן הבוגר (בית התינוקות ייפתח בדצמבר). האווירה בבתים השונים הייתה נעימה ומקבלת. בגנים הצעירים קלטנו משפחות וילדים חדשים, והצוות הוותיק ברובו והמתחדש בחלקו קיבלו את הילדים באהבה ובשמחה. בגן דקל זכינו בחזרה בעדנה הגנת היקרה, ובגן זית, הילדים הבוגרים שמחו להתאחד מחדש. בגבע בניצוחה של כנרת, ילדי כיתה א' הצטרפו לחינוך החברתי, ושאר ילדי הגבעים התאקלמו מחדש למסגרת, חלקם עם צוות חדש העושה דרכו ללמידה והכרות עם הילדים והמערכת. בחץ, בהובלתה של סאני יצאנו לדרך עם בית שהולך ומשתדרג ועם צוות מתהווה, המתחיל להכיר את השכבות השונות. בנעורים, בריכוזו של דן אנו נמצאים בשבוע הערכות (הנעורים לא יצאו לחופש...). ובחמישי אנחנו מתכננים פתיחה חגיגית של המועדון לקראת ראש השנה. אני מאחלת לכולנו שנת חינוך מלאה עשייה ומשמעות, שנדע להתמודד עם האתגרים שנכוננו לנו בדרך ולמצוא בהם הזדמנויות ללמידה והתפתחות אישית, מערכתית וקהילתית. שנה טובה

מיכל מנור עציוני

*****

אמת טייסות הפיות אצרה אור צביה נאם זאמנואל ווי מורי

איחולי ציב צלחה ובהצלחה

*****

להקת המחול "יואה" חזרה מאסעה להונגריה

מיה איובי ועדי אלברט הביאו את רשמיהן:

הלהקה זה גם בית

מיה איובי תיארה מה זה המחול והלהקה בשבילה וכמובן על חווית הונגריה. ואלו דבריה:

הגעתי לכפר מנחם בגיל 5 שנים, הייתי בגן "דקל". ורבקה העבירה שעורי תנועה לכל הגן. בפעם הראשונה שנפגשנו, היא תפשה אותי ואמרה לי "את תבואי לרקוד אצלי". שבוע אחרי זה כבר הייתי בחוג לגיל הרך שהיא הדריכה. התחלתי לרקוד בחוגים לילדים קטנים. בכתה ז' נפתחו הלהקות עבורנו והצטרפתי ללהקה.

שעורי המחול הם מאוד אינטנסיביים – התקיימו בימי א' ב' וד' ולפעמים גם ה'. רקדתי בסטודיו מסיום הלימודי עד 20.00 - 21.00. הצטרפתי לדחוף את שעורי הבית וההכנה למבחנים בין לבין והצלחתי – סיימתי בגרות בציונים טובים מאוד (לפני מבחנים רבקה פינתה לנו שעות ללימודים).

רבקה הדביקה אותי לריקוד ומהר מאוד הבנתי שזה מה שאני רוצה לעשות. לרקוד זה הדבר שאני הכי אוהבת לעשות. כשהחברים שלי היו יוצאים, הלכתי לסטודיו ויש לי גם סטודיו קטן בבית. מעבר לריקוד, הלהקה זה גם בית – הבנות הן כמו משפחה ורבקה היא כמו אמא שלי, יש לי קשר מדהים איתה.

הלהקה תרמה לי את ערך החברות ומאידך, לדעת להתמודד עם קשיים. זו המון אחריות ומחויבות להתמדה.

עם הלהקה היינו 3 פעמים בשנה בסדנאות וכנסים של מחול. אני והשכבה שלי חיכינו לחוויה של הנסיעה להונגריה. הופענו כל ערב בקהילות יהודיות ולפני הקהל הרחב. התקבלנו בצורה מאוד יפה וזה היה מפתיע, כי אנחנו לא כל כך אהודים בעולם. בכל מקום שהופענו אירחו אותנו בצורה מדהימה וקיבלו אותנו בארוחת ערב ומזכרות מהמקום. ההופעה הייתה כפית ושמחה רקדנו לצלילי מנגינות שמזכירות את ישראל. נסענו מפה 32 בנות ובנים והצטרפו אלינו 15 רקדניות מהלהקה של רות רייכמן. ההופעה הייתה משתופת.

היה המון כיף, טיילנו בכל הונגריה, עשינו כפים, צחקים וחוויות.

הלהקה זה מקום טוב להיות בו

עדי אלברט תיארה את ההיסטוריה שלה בלהקה ואת תרומתה לה: מאז ימי גן "דקל" הלכתי לחוגי ריקוד. הצטרפתי לחוגי המחול בגיל 4-5 שנים.

נהניתי מאוד לרקוד, אני מאוד אוהבת את זה.

תמיד הייתי בכל חוגי המחול, הרבה ימים בשבוע, שילבתי את זה עם הלימודים, זה לא הפריע לי. הלהקה מאוד מגובשת, זה גרם לי להתחבר עם הרבה בנות ואיפשר לי לעסוק בפעילות ספורטיבית, שאני אוהבת.

זה לא קל, זה דורש הרבה השקעה ולעיתים התעקשות וויתור על דברים אחרים, כמו לבלות עם חברים, או להיות בבית, אבל זה שווה את זה.

המסע להונגריה היה מאוד טוב ומצלח והוסיף הרבה – דרך מצוינת לסיים 13 שנים של מחול. בעיקר טילנו והופענו הופעה אחת ליום. בכל ההופעות היה הרבה קהל ונראה היה, שאנשים נהנו מההופעות שלנו. אירחו אותנו ממש יפה ובחום. אני ממליצה למי שאוהב מחול להצטרף – זה מקום טוב להיות בו. אני לא רואה את עצמי רקדנית מקצועית, אבל אמשיך לרקוד כתחביב.

פסמי ביקור בסין

גאיה לוי (י"ב), גל אמויאל (י"א), כרמל לוק (י"ב) ושירי בר לב (י"ב) ביקרו בסין 8 ימים, במסגרת משלחת נוער של המועצה. במשלחת השתתפו 10 בנות ובן והם היו אורחי העיר התאומה של המועצה צ'וצ'אין. הם טיילו בסין בלוויית מלוויים ישראלים וסינים (מהעיר התאומה), נפגשו עם מושל יונאן (לפגישה פורמאלית קצרה) ונפגשו למשך יום אחד עם בני נוער סיניים. בהכנות לביקור למדו על סין ותרבותה, העבירו פעולות על ישראל ועסקו בגיבוש המשלחת (היה קשה שהיינו רוב בנות). בסיור ייצגו את ישראל ויפגשו עם נערים סינים בשנה הבאה כשיבואו לביקר.

אני מביאה מקצת מרשמיהן:

כולן מסכימות, שהיה זה ביקור מאוד מיוחד ומדהים. סין אינה דומה בנופיה ומנהגיה למה שאנו מכירים בישראל, או באירופה. לדבריהן, זו חוויה של פעם בחיים, שום טיול עם המשפחה לא משתווה לזה – זו ארץ כל כך ייחודית! הכל חדש, מיוחד ומעניין חלקן גם ציינו, שיחזרו לביקר בסין. **הנופים** מטורפים ומאוד מיוחדים. הכל ירוק. המרחבים ענקיים, המבנים מרשימים, האגמים רבים, הנחלים בצבע חום כהה- כתום ואינך יודע האם זה זיהום, או תוצאה של אדמת סחף. היינו ביער אבנים ובו סלעי ענק. ובכל מקום החומה הסינית שסביבה הכל ירוק. ביקרנו באזור לא מתויר ואנשים מאוד התלהבו לראות אותנו ורצו להצטלם איתנו, הם לא ראו אף פעם אנשים לא סינים – בלונדינים עם עיניים לא מלוכסנות – היינו אטרקציה.

המפגש עם הנוער התנהל באנגלית (רק הנוער יודע אנגלית, אנשים ברחוב לא יודעים). לדבריהם חיהם קשים – והנוער די מדוכא. מערכת החינוך מאוד קשה ותבענית. הכל סובב סביב הלימודים הקשים והמעיקים. הם לומדים מ-7.00 עד 23.00 ואחרי זה יש להם שעורי בית. הלימודים במסגרת חוק חינוך חובה – אין בתי ספר פרטיים, המדינה ממנת הכל.

אסור להם לקיים מערכת יחסית זוגית עד גיל 18 שנים, כי זה פוגע בלימודים, חלקם מקיימים יחסים בסתר. הם מאוד התעניינו איך אנחנו ביחסים ואיך זה עובד. הם מאוד שמחו לראות אותנו ולהיפגש אתנו, קיבלו אותנו בחום והכינו לנו מופע. אנחנו לימדנו אותם ריקודי עם ישראליים.

פגשנו נערים עירוניים (לא כפריים) הם הולכים עם מותגים ומתקדמים מבחינה טכנולוגית, יש להם פלאפונים ואייפונים.. הם לא ידעו מה זאת ישראל ואיפה היא, אך התעניינו במצב הביטחוני. ודברנו אתם על פערי התרבות בינינו.

התרבות הסינית והמשטר הקומוניסטי מקיפים את הכל. בכל מקום נתקלים בדרקונים, מניפות ומנורות שמסמלים את סין. המשטר מקיף את הכל בכל מקום היו מצלמות, ובכניסה לסיין בקשו טביעות אצבעות של שתי הידיים. יש להם מנועי חיפוש משלהם ואסור לדבר על פוליטיקה ולשאל שאלות שעלולות להביך (היו לנו מלווים מהמפלגה הקומוניסטית, האחראים על קשרי סין-ישראל וקשורים למושל, והמלווים הישראליים תדרכו אותנו כל הזמן מה אסור לשאול). הם במידה רבה מנותקים מהמערב. אין מזלגות, אין מלח, אין פלפל, רק צ'ילי וסויה. האוכל מתובל ממש, או לא מתובל כלל. אוכלים המון בשר ואת העוף בשלמותו (הצמחוניות בינינו אכל אורז שישנו בכל מקום). אין להם מזלגות ואין אסלות. קיבלו אותנו מאוד יפה במסעדות מפוארות אירוח של v.i.p הביאו לנו במיוחד מזלגות.

למבקר בסיין מציעות ה-4 לחוות את התרבות ואת סין עצמה, לבוא עם ראש פתוח ולהיות מוכן להיחשף לדברים חדשים (כדאי גם להביא אוכל מהבית).

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

ראובן (רובי) ריבלין

לחורף 2018

בניגוד לשיר החנוכה המוכר, "באנו חושך לגרש", כאשר אלוהים אומר "יהי אור", הוא איננו מגרש את החושך. הוא מבדיל בין האור ובין החושך, לאור הוא קורא יום, ולחושך הוא קורא לילה. את האור ואת החושך ברא אותו בורא. כדברי הנביא ישעיהו: "יוצר אור ובורא חשך, עשה שלום ובורא רע, אני ה' עשה כל אלה" חושך לא מגרשים.

לא את האור מבקש מאיתנו התנך. התנך דורש מאתנו את הטוב, את המוסרי ואת הצודק. התנך מחפש את האדם הבוחר בכל יום. את האדם המתמודד עם הקושי, עם הרוע, ויכול לו.

ברוח הימים הללו אדגיש ואומר: לא הבחירה צריכה להטריד אותנו, אלא החשש מהעדרן של אלטרנטיבות ערכיות, שמתוכן עלינו לבחור. אל לנו להסס ולבחור. ועם זאת עלינו לזכור, יום ביומו, כי בחירה היא פעולה ערכית, המותנית בקיומן של אלטרנטיבות ברורות ומנוגדות: אור וחושך, טוב ורע, חיים ומוות.

"ראה נתתי לפניך היום, את החיים ואת הטוב, ואת המוות ואת הרע... החיים והמוות נתתי לפניך... ובחרת בחיים".

ראובן (רובי) ריבלין הוא נשיא המדינה

הביאה לדפוס: רות שגיא
צילום רימונים: עומר שגיא

